

Drakula bár

ALEXANDRU MUȘINA prózaversei
SZONDA SZABÓLCS fordításában

Lucsi

(Luci)

Lucsinak eszméletlen melója van: emailező. Egy szingapúri vállalat alkalmazta, hogy írjon szerelmes e-maileket világszerte a csajsziknak. Számítógépen megigazították a buráját, csináltak neki egy honlapot – „Letters from a Latin Lover” –, és munkára fogták.

Úl a hatodik emeleten, a szobájában, és nyomja az e-mailt ezerrel. A napi normája nyolcvan darab. De nem kaptafára, hanem olyan beleérzőseket, egy rakás fílinggel, ahogy az ügyfél igényli. Az anyja főz neki, kitakarítja a szobáját, beviszi a kávé; ő pedig, fejhallgatóval a kobakján, a képernyőre guvadó szemmel ír, ír, csak ír... Magányos és özvegy nőciknek, férjükben csalódott, „friss emberi kontaktusokra” vágyó feleségeknek, nyanyáknak és bakfisoknak, mindenféle nemzetiségben és színben.

Néha esténként, amikor már totál taccsra van menve, lejön a bárba. Mintha a Ghostból érkezne: sápadt, borostás, fekete ráncokkal a szeme alatt mered a semmibe. Rendel egy tequilát, s felhajtja szusszanás nélkül: „Ember, mintha meg lennének veszve, mondja, kiszívják a véretem, fogalmad nincs, mi tud járni a fejükben... Pár százan már azt is írták, vegyem el feleségül őket.”

„De mér’ nem húzol el? Megnősülsz s megszabadultál”, válaszoljuk mi, sárgán az irigységtől: „Amerikai, kínai, német, francia nők... van honnan válogass!”

„Mutyit! Ahogy nekem megbuherálták a pofámat, úgy ők is tutira tunningoltak egyet a képükön. S abból, ahogy írnak, azt hiszem, az összes vagy kiskorú, vagy túl a nyolcvanon... de hogy egy se százas közülük, az biztos. Ki tudja, miféle ocsmányra vagy zakkantra akadnék. Az is lehet, valami szipirtóra.

Különben is, ezek odaszegeztek a gép elé a szerződésükkel: ha öt évet nem töltök ki, százezer dolcsit kell fizessenek nekik... Há’ az egész famíliámnak s pereputtyomnak nincs összesen ennyi lóvéja.”

S rendel még egy tequilát. Ő a latin lover, belefér neki.

Újabban elkezdett spanyolul tanulni. Amikor épp nem írogat, szappanoperákat néz. Arról ábrándozik közben, hogy szerelem lobban iránta egy mexikói vagy kolumbiai drogbaró lánya, ad a gazdájának százezer dollárt (mi az neki, bagatell), és felszabadítja a rabszolgaságból.

A hold (Luna)

A hold görbevasból van, de ezt senki se meri bevallani. Valamikor fellógatták az égre, olyan rég, hogy úgy tűnik, mindig ott volt. Csak Gyurka bá’, a szerelő emlékszik a kezdetekre, amikor hóttárszeg. Mi ott ülünk ősidőktől a betonlépcsőn, és hallgatjuk Ádit. Ő a legkirályabb, akkora szíve s annyi zsozsója van, hogy

nem igaz. Csak éppen törpe. Ha, mondjuk, jól seggberúgnák, úgy elszállna a tömbházak fölött, hogy nem is látszana. Na de azért nem ő csinált minket, hanem anyánk s apánk, két lúzer, akik reggelente elhúznak melóba, hogy hozzanak nekünk lóvét. Keveset, szerencsétlen fejük. Nyomorultak, na, nincs amit mondani, csupa szövegből s cselből állnak, egyéb sincs, csak a keménykedés s a hiszti, de hát szeretjük őket, mert, a nyavalyába is, nem lehet, hogy ne tartozzunk senkihez!

Pedig ha öngyújtóval sütögetnék a vékonyukat, akkor se ismernék el, hogy a hold görbevasból van, és valamikor egyszereűen csak fellógatták az égre.

Dáktör Niku velünk van (Dactăr Nicu e cu noi)

Legütösebb projektje a világegyetem. Egyszerűen tökéletes munka, na de az alvállalkozók... jobb nem beszélni róluk. Micsoda remek műépítész, milyen vérciki szakik! Micsoda isteni dallam, milyen fos előadók!

Néha, amikor erősen nagyon fáradt, dáktör Niku az asztalunkhoz ül, sört és whisky-t rendel az egész társaságnak, töltet magának is egy deci Johnny Walker-t, és így szól hozzánk: „Fiúk, hiába nyomultok. Annál többet, mint én, senki nem tehet. Inkább mondjatok vicceket.”

Erre mintha életre kelnének, és a legjobbat adnánk magunkból: Móricka New York-ban szemetes, Ion és Gheorghe állnak a vonatállomáson, Ion megy, hogy megfejje a tehenet, Kohn elmegy a paphoz, hogy az megkeresztelje, Ion és János, aztán megint Ion és Gheorghe, Sir és John, az aranyhal, a

Boldogság Fája és így tovább... Szívünkbe melegség költözik, addig kacagunk, míg dobunk egy hátast, némelyikünk úgy marad, a mennyezetre meredt szemmel, de mi, a többiek, nem hagyjuk alább.

Dáktör Niku egyre sápadtabb, mosolyog, néha enyhén nevet is, és szomorúan, mind szomorúbban néz ránk.

Aztán észrevétlenül beoson a hajnal. Kezünkben, lábunkban ólommal, vöröslő szemekkel, cserepes ajkakkal mindnyájan aludni térünk.

Dáktör Niku megy ismét a dolgára.

Drakula bár (Dracula Bar)

Amikor érzem, az élet annyira szar, hogy büzlik a Nap is az égen, a Drakula bárba megyek, a B1-a tömbházba.

Az épület ősrégi roncs, abból az időből, amikor a disznónak még szárnya volt, de az alagsorban a bár szupercucc: mindegyütt tükrök, a padló fekete márvány, piros gyertyák, levendula- és tömjénillatú füstölőpálcikákkal, halk zenével, Johann Sebastian Bach... minden, ami kell. Pincérek, bárosok, animátor lányok és egyéb fölösleges tartozékok nélkül.

Aláereszkedsz 33 lépcsőfokot, belépsz, lajstromba vésed a neved, és kapsz egy fekete pelerint, egy lila csokornyakkendőt és egy pár vámpírfogat. Veszél az automatából egy korsó friss vért, és leülsz egy asztalhoz. A kutya se törődik veled, olyan csend van, hogy a templomban sincs ehhez fogható. Mintha mindenki jógi vagy zen buddhista szerzetes lenne itt: mere-

ven nézik a futatott aranyozású plafonra festett nefelejcsket. És időnként szürcsölnek egy-egy kortyot a vérből.

Elsőosztályú vér, Dáktör Niku & His Skyzoid Band gyártja. Huszonhét neurohormonális szabályozó, tizenhat kinetikus stimulátor van benne, és kólaízű. Sokkal finomabb és táplálóbb, mint a hagyományos vér. Speciálisan azért van kitalálva, hogy segítsen a társadalmi újrabeilleszkedésben. Ne jöjjön többé, hogy rávesd magad felebarátod ütőerére, érezd magad mindig formában, készen arra, hogy még többet dolgozz, kielégítsd a csajodat, átsegítsd a nyugdíjasokat az úttes-ten és így tovább.

Megéri a világ összes pénzét! És még annál is többet.

A szövegek a szerző *dactăr nicu & his skyzoid band* (Tracus Arte Kiadó, Bukarest, 2013) című kötetéből származnak.

A magyar változatok elkészítése során a fordító a Román Kulturális Intézet (Institutul Cultural Român) ösztöndíjában részesült.